

at gældsbyrdeproblemet ville blive yderligere tyngende i fremtiden. Etableringen af FNs kapitaludviklingsfond blev hilst velkommen af mange u-lande, og der udtryktes håb om, at den forestående bidragskonference måtte få et gunstigt forløb. Oprettelsen af den industrielle udviklingsorganisation (UNIDO) blev ligeledes hilst velkommen af mange u-lande.

Nogle udviklingslande erkendte, at den manglende udvikling også måtte tilskrives u-landene selv, og fremhævede her navnlig den lammende virkning, som stamme- og grænsestridigheder havde i mange lande. Hertil kom, at rustningskapløbet i lige omfang var en svøbe for de rige og de fattige lande. Det blev understreget, at udviklingslandene selv måtte tilvejebringe en væsentlig del af den til landenes økonomiske udvikling nødvendige kapital.

De kommunistiske lande gjorde i lighed med sidste år de tidligere kolonimagter ansvarlig for den manglende udvikling i u-landene og rejste krav om, at de tidligere kolonimagter skulle yde erstatningsbetalinger til

de respektive u-lande. Man rejste endvidere krav om kontrol med de udenlandske monopoler, der blev beskyldt for hensynsløst at udnytte u-landenes ressourcer til egen fordel.

En række lande fremhævede behovet for kontrol med tilvæksten i verdensbefolkningen og udtrykte tilfredshed med de store bidrag, der er blevet givet til generalsekretærens fond for virksomhed på befolkningsområdet.

Industrilandene og udviklingslandene var enige om, at der bestod et vældigt behov for bistand, der langt oversteg de til rådighed værende midler, hvorfor det var tvingende nødvendigt, at de knappe ressourcer anvendtes på den mest effektive måde. Der var endvidere enighed om, at under den moderne civilisation kunne intet land være sig selv nok. Hvert lands velfærd, for ikke at sige dets mulighed for fortsat eksistens, afhang af alle andre lande. Velfærd og fred måtte derfor være alle landes ansvar. Der påhvilede imidlertid de industrialiserede lande et særligt ansvar for udviklingen i kraft af deres større økonomiske evne.

V. Plenarforsamlingen.

Følgende dagsordenspunkter henvises til direkte behandling i plenarforsamlingen uden forudgående udvalgsbehandling:

1. Beretning fra udvalget til prøvelse af fuldmagter (punkt 3b).
2. Generalsekretærens beretning vedrørende organisationens arbejde (punkt 10).
3. Sikkerhedsrådets beretning (punkt 11).
4. Det økonomiske og sociale Råds beretning (punkt 12).
5. Beretning fra Den internationale Atomenergiorganisation (punkt 14).
6. Valg af 5 ikke-faste medlemmer til sikkerhedsrådet (punkt 15).
7. Valg af 9 medlemmer til Det økonomiske og sociale Råd (punkt 16).
8. Valg af 15 medlemmer til Det industrielle Udviklingsråd (punkt 17).
9. Valg af medlemmer til Eksekutivrådet for FNs Kapitaludviklingsfond (punkt 18).
10. Valg af medlemmer til FNs Kommission for international Handelsret (punkt 19).
11. Udnævnelse af medlemmer til Fredsobservationskommissionen (punkt 20).
12. Beretning om De Forenede Nationers beredskabsstyrke (punkt 21a).
13. Samarbejde mellem De Forenede Nationer og Organisationen for afrikansk Enhed: Generalsekretærens beretning (punkt 22).
14. Gennemførelse af deklARATIONEN om tilståelse af uafhængighed til kolonier og kolonibefolkninger: Beretning fra det særlige udvalg vedrørende situationen med hensyn til gennemførelse af deklARATIONEN om tilståelse af uafhængighed til kolonier og kolonibefolkninger (punkt 23).
15. Installation af udstyr til mekanisk stemmeafgivning: Beretning fra generalsekretæren (punkt 25).